

РЕШЕНИЕ

№ 2095

гр. София, 29.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 15.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11448** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на А. Т. Т., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 4, чрез адв. Н. И., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-005384 от 21.09.2021 г., издадена от М. Ц. М. на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, упълномощен със заповед номер 51 Зз-1618/26.02.2018 г., с която е наложена принудителна административна мярка-Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца и са отнети два броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС] .

С жалбата се прави искане за отмяна на заповедта, защото същата е необоснована, незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и при допускане на съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Н. И..

Ответникът М. М., редовно призован, не се явява.

Заинтересована страна-СДВР ОТДЕЛ "ПЪТНА ПОЛИЦИЯ" - редовно уведомена, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

От фактическа и правна страна.

Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.149,

ал.1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Разгледана по същество е неоснователна.

М. Ц. М. на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, съставил настоящата ЗППАМ, против А. Т. Т., собственик на л.а. с рег. [рег.номер на МПС] , затова че на 10.09.21 г., управлявал процесния автомобил в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], без да притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС. Водачът е български гражданин, които управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство /Английско СУМПС/, което не е подменено, след като Т. пребивава повече от три месеца в Република България, поради което му е съставен АУАН, серия АВ № 220368/10.09.21 г., на основание чл. 162, ал. 1 от ЗДвП. По тази причина ответникът счел, че са налице материално правните предпоставки на чл. 171, т. 2а, Б. „а“ от ЗДвП- за прекратяване на регистрацията на ППС.

Заповедта е връчена на жалбоподателя по надлежния ред и е обжалвана в срока по чл.149, ал.1 от АПК.

При така изложените фактически данни, които се подкрепят от приложените по делото писмени доказателства съдът достигна до следните правни изводи:

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК.

Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

По делото е представена Заповед, с която Министъра на вътрешните работи е упълномощил свой заместник, който пък е подписал Заповед с която е определил лицата, които могат да осъществяват контрол по ЗДвП. Представена е и Заповед, от която е видно, че лицето издало заповедта е оправомощено да издава заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, б. „а“ и т. 6 и т. 7 от ЗДвП.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване правото на защита на лицето. Като всяка една принудителна административна мярка, процесната има преустановителен и превантивен характер, поради което при констатиране на съответното административно нарушение законът изисква предприемане на незабавни фактически действия, в случая прекратяване на регистрацията на МПС. Тази незабавност на предприеманите действия изключва възможността за уведомяване на заинтересуваните лица. В случая, преди да издаде заповедта административният орган е изпълнил задължението си по чл.36, ал. 1 от АПК, като е събрал доказателства за релевантния факт – кой е собственик на управлявания от неправоспособно лице лек автомобил и спрямо него е наложил ПАМ.

Заповедта е издадена в предвидената от законодателя писмена форма, като тя е мотивирана, тъй като съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Заповедта е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби на закона.

Съгласно чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на

пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл.171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Видно от посочената разпоредба, тази ПАМ се прилага за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения на собственик на пътнo превозно средство. Доколкото не е налице спор по делото, че оспорващият е собственик на превозното средство на което е прекратена регистрацията, правилно същият е определен като адресат на заповедта. Законодателя изрично в нормата на чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП, е предвидил, че ПАМ се налага на собственика на автомобила, без значение дали той лично или друго лице е предоставило управлението на МПС, поради което и административният орган има задължението да издири единствено собственика на автомобила, но не и всяко друго трето лице имащо отношение към случая. Видно от заповедта същата е наложена, не за нарушение свързано с употреба на алкохол или наркотични вещества, а поради липса на парвоспособност на лицето управлявало автомобила.

В случая са налице и основанията за налагане на процесната ПАМ, тъй като от събраните по делото доказателства се установява, че МПС е било управлявано от А. Т. Т., за който в заповедта се сочи, че е неправооспособен.

В случая от изложените в заповедта фактически основания, се установява, че ПАМ е наложена на жалбоподателя в качеството му на собственик, който управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство /Английско СУМПС/, което не е подменено, след като Т. пребивава повече от три месеца в Република България.

При определяне срока на наложената ПАМ, административният орган правилно е преценил конкретните обстоятелства и е определил минималния предвиден от законодателя срок – 6 месеца.

В случая, не са налице и отменителни основания по смисъла на чл.146, т.5 от АПК, тъй като процесната заповед е издадена в съответствие с целта на закона. Наложена ПАМ има превантивен характер и цели осуетяване възможността да се извършват други подобни нарушения. Също така, с нейното прилагане се изпълнява и целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл.171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водач, който управлява МПС без да е правоспособен, тоест тя има и преустановителен ефект.

По изложените съображения, следва да се приеме, че правилно административният орган е наложил на жалбоподателя процесната принудителна административна мярка, след като е установил наличието на материалноправните предпоставки, предвидени в нормата на чл.171, т.2а от ЗДвП, а подадената жалба, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП решението на административния съд не подлежи на обжалване.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Т. Т., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 4, чрез адв. Н. И., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-005384 от 21.09.2021 г., издадена от М. Ц. М. на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, упълномощен със заповед номер 51 Зз-1618/26.02.2018 г., с която е наложена принудителна административна мярка-Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца и са отнети два броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС].

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: